

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Koleje Mazowieckie – KM Sp. z o.o. / Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa, obecnie Minister Infrastruktury, i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego; PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Sprawa C-120/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport kolejowy – Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobieranie opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej – Dyrektywa 2001/14/WE – Artykuł 4 ust. 5 – Pobieranie opłat – Artykuł 30 – Krajowy organ regulacyjny odpowiedzialny za czuwanie nad zgodnością opłat za infrastrukturę z tą dyrektywą – Umowa użytkowania infrastruktury zawarta między zarządcą infrastruktury kolejowej a przedsiębiorstwem kolejowym – Nieprawidłowa transpozycja – Odpowiedzialność państwa – Żądanie odszkodowania – Uprzednie wniesienie sprawy do krajowego organu regulacyjnego]

(2021/C 338/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Koleje Mazowieckie – KM Sp. z o.o.

Strona pozwana: Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa, obecnie Minister Infrastruktury, i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego; PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

Przy udziale: Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)

Sentencja

1) Przepisy dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej, zmienionej dyrektywą 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r., a w szczególności jej art. 4 ust. 5 i art. 30, należy interpretować w ten sposób, że stoją ona na przeszkodzie temu, by sąd powszechny państwa członkowskiego orzekł w przedmiocie powództwa o pociągnięcie państwa do odpowiedzialności wniesionego przez przedsiębiorstwo kolejowe z powodu wadliwej transpozycji tej dyrektywy, leżącej u podstaw domniemanej nadpłaconej opłaty na rzecz zarządcy infrastruktury, w sytuacji gdy organ regulacyjny i, w stosownym wypadku, sąd właściwy do rozpoznawania środków odwoławczych od decyzji tego organu nie rozstrzygnęły jeszcze w przedmiocie zgodności z prawem tej opłaty.

Artykuł 30 ust. 2, 5 i 6 tej dyrektywy 2001/14, zmienionej dyrektywą 2007/58, należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, by przedsiębiorstwo kolejowe uprawnione do dostępu do infrastruktury kolejowej miało prawo zakwestionować kwotę opłat indywidualnych ustalonych przez zarządcę infrastruktury przed organem regulacyjnym, by organ ten wydał decyzję w związku z zakwestionowaniem tych opłat oraz by decyzja ta mogła zostać skontrolowana przez właściwy sąd.

2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono temu, by prawo krajowe regulujące odpowiedzialność cywilną uzależniało prawo jednostek do uzyskania odszkodowania z tytułu szkody poniesionej wskutek naruszenia prawa Unii przez państwo członkowskie od mniej surowych przesłanek niż przesłanki przewidziane w prawie Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 22.6.2020.